

пакъ са скъса конеца — проклѣта работа! Като ходѣхъ още на школа — обаждаше учителя че некоя си жена — името и било Парса — че тѣзи жена и тя се седѣла да навива кълбета — пакъ друга една дяволска таквазъ дожаждала, па я закачала — па ѝ отрѣзвала конеца — (*зачнава постепенно да клюма съ глава*) и казваше учителя — конеца ужъ не билъ конецъ — но човѣшко тѣло — и ножиците ужъ не биле ножици — но да — конеца — Парсата — ха ха, тѣй бѣше учителя-тъ тѣй — тѣй (*засмива*)

ДѢЙСТВИЕ ВТОРО.

ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

Илия. (*се си спи*) Максъ Хелфенщайнъ (*влиза съ една книжка въ рѣка*)

МАКСЪ. Нумеро 463. Тука е. Тука, ми каза Г-жя Блюте, живѣятъ хорица та, на кои то трѣбва да помогна. Да видимъ сега кой има нужда отъ менѣ. 1-во жена та — какъ ѝ бѣше име то? (*гльда въ книжка та*) — Г-жя Дромелъ има нужда отъ единъ баща — на, ако ще, ставамъ ѝ и дѣда и прѣдѣда; — момиче то (*гльда въ книжката*). — Юлия Щернъ, тя има нужда отъ единъ братъ. — Бон! и за него ма бива — па ако ще ставамъ ѝ и любовникъ — стига само да обича. Да видимъ сега каква работа ще има да върше бащата: той трѣбва да придума дѣщеря си да са ужени за едно богато момче. Таквизъ придумваница колко сѣмъ ималъ! Момчетата много обичатъ да ги придумватъ като бѣди за женитба. Сега да видимъ какво ще бѣди занятие-то на братленце то: (*гльда въ книжка та*) да праждоса единъ глогинко—сватъ отъ глава та на едно момиче. Таквозъ иѣщо още не ми са е случявало. Пакъ защо иска да го праждоса? — и азъ не знамъ. — Палезка та Г-жя